

Project | exchange 2005

Από το 2001 και κάθε χρόνο, το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης— VideoDance γίνεται συμπαραγωγός σε δυο νέες ταινίες κατόπιν του διαγωνισμού του project|exchange, του προγράμματος για την ενίσχυση της παραγωγής ταινιών χορού στην Ελλάδα. Φέτος, από τις 20 προτάσεις που κατατέθηκαν, επιλέχθηκαν οι δύο παρακάτω που κάνουν την πρεμιέρα τους στο VideoDance2005, όμως και κάποιες άλλες πραγματοποιήθηκαν ανεξάρτητα από το project και προβάλλονται στο πρόγραμμα των Ελληνικών ταινιών (Motorbreath, Adamah, Go_to). Την επιτροπή αποτελούσαν οι Δέσποινα Μουζάκη (Διευθύντρια του Φεστιβάλ Κινηματογράφου), Μάρω Γρηγορίου (χορογράφος), Ντέννη Ηλιάδης (σκηνοθέτης) και Χριστιάνα Γαλανοπούλου (καλλιτεχνική διευθύντρια VideoDance).

Every year since 2001, the Thessaloniki Film Festival – VideoDance co-produces two new films, following the competition of project|exchange, a project for the promotion of dance film production in Greece. This year, the following two proposals out of the 20 submitted were selected for premiering at the VideoDance2005, and a number of other films were made independently of the project and are presented in the Greek film program (Motorbreath, Adamah, Go_to). The committee included Despina Mouzaki (Thessaloniki Film Festival Director), Maro Grigoriou (choreographer), Denis Iliadis (director) and Christiana Galanopoulou (VideoDance art director).

Body wall
2005/ 8'

σκηνοθέτης/ director: Μανώλης Ηλιάκης/ Manolis Iliakis
χορογράφος/ choreographer: Φίλιππος Mendes-Λάζαρης/ Philippos Mendes-Lazaris, Ιωάννα Τουμπακάρη/ Ioanna Toumbakari
μουσική/ music: μεταγραφή σε θέμα του G.Gershwin/ a transcription on a theme of G.Gershwin
διεύθυνση φωτογραφίας/ photography: Γιώργος Χρυσανθακόπουλος/ Giorgos Chrysanthakopoulos
μοντάζ/ editing: Πολύβιος Καίσαρης/ Polyvios Kassaris
ερμηνεύουν/ performers: Ιωάννα Τουμπακάρη/ Ioanna Toumbakari
παραγωγή/ production: ομάδα private [egotism]/ private [egotism] company, Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης – VideoDance / Thessaloniki International Film Festival – VideoDance
Ελλάδα/ Greece

Η πρόταση φιλοδοξεί να κάνει ένα σχόλιο για τη σχέση αρχιτεκτονικής - σώματος, χωρικής μνήμης - χορευτικής έκφρασης. Πρόκειται για μια διερεύνηση διεξόδων φυγής από το αυτονόητο. Δεν υπάρχουν προκαθορισμένες χορογραφικές οδηγίες προκειμένου αυτοσχεδιαστικά να γίνει ανάγνωση του συγκεκριμένου κελύφους μέσα από το χώρο που δημιουργεί - χτίζει το ίδιο το σώμα. Η βασική κινητική κατεύθυνση της ερμηνεύτριας, ήταν να υπάρχει διαρκής ακύρωση της χωρικής και χρονικής συνέχειας. Η απουσία ενός σταθερού υποβάθρου

του νοήματος, ευνοεί την κινητικότητα και τις πολλαπλές συνκλήσεις ή αντιμεταθέσεις των γραμμών και των επιπέδων του χώρου.

Ο αρχιτεκτονικός σχεδιασμός, η χορογραφία και η μουσική, μοιάζουν σαν τρία ριζόχαρτα (layers), τα οποία λειτουργούν ταυτόχρονα αυτόνομα αλλά και συμπληρωματικά. Η χορεύτρια υποκρίνεται σ' ένα πλέγμα ορίων που έχει σχεδιάσει ένα άγνωστο χέρι. Το ίχνος που αφήνει η κίνηση του σώματος θα μπορούσε να είναι μια βελτιωμένη εκδοχή της αρχιτεκτονικής κάτοψης.

Το video χαρακτηρίζεται ως ένα work in progress. Ο Μανώλης Ηλιάκης είναι spatial designer και ασχολείται με αρχιτεκτονικές μελέτες, με το σχεδιασμό σκηνικών χώρων και με τις βιντεο-εγκαταστάσεις. Ο Φίλιππος Mendes-Λάζαρης σπούδασε θέατρο και χοροθέατρο στο Ρίο ντε Τζανέιρο στη Βραζιλία όπου και γεννήθηκε. Από το 1997 ζει και εργάζεται ως ηθοποιός, σκηνοθέτης και δάσκαλος capoeira στην Αθήνα. Η Ιωάννα Τουμπακάρη σπούδασε χορό στην Αθήνα και στο Λονδίνο. Έχει χορέψει με ομάδες στην Αθήνα και το Λονδίνο και έχει συμμετάσχει σε δύο ταινίες χορού της Ομάδας Κίνε που προέκυψαν μέσω του project|exchange.

The proposal aspired to become a statement regarding the relationship between architecture – body, spatial memory – dance expression. It explores ways to escape the self-evident. There are no predefined choreographic instructions, so that the specific shell

can be spontaneously read through the space which is created-built by the body itself. The key motion instruction for the dancer was to create a constant rejection of the spatial and temporal continuity. The lack of a constant background of meaning favours motion and multiple connotations or transmutations of the lines and levels of space.

Architectural design, choreography and music seemed like three layers, which function independently as well as in a complementary manner. The dancer gives in to a network of limits designed by an unknown hand. The trace left by physical movement could be an improved version of the architectural floor plan.

The video could be considered as a work in progress. Manolis Iliakis is a spatial designer involved in architecture studies, theatre set design and video installations. Philippos Mendes-Lazaris has studied theatre and dance theatre in Rio de Janeiro, Brazil, where he was born. He has been living in Athens working as an actor, director and capoeira teacher since 1997. Ioanna Toumbakari studied dance in Athens and London. She has danced with groups in Athens and London and has participated in two dance films by Kine Group, produced as part of project|exchange.

Cicha
2005/ 6'

σκηνοθέτης/ director, διεύθυνση φωτογραφίας/ photography, μοντάζ/ editing: Τερέζα Παπαμιχάλη/ Teresa Papamichali
χορογράφος/ choreographer, ερμηνεύουν/ performers: Όλια

Λυδάκη/ Olia Ludaki
μουσική/ music: Λαέρτης Μαλκότας/ Laertis Malkotsis
διεύθυνση παραγωγής: Μυρτώ Παπαχαριλάου
παραγωγή/ production: ΑΛΚΟ φιλμς ΑΕ/ ALCO films SA, Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης – VideoDance / Thessaloniki International Film Festival – VideoDance
Ελλάδα/ Greece

Το Cicha είναι μια εξερεύνηση του τόπου μεταξύ της ζωής και του θανάτου, των ορίων της θνητής μας φύσης.

Ως όργανο μεταμόρφωσης το σώμα κινείται σε υπερβολή με ένταση άχρονη και ακούραστη, σ' ένα τοπίο που δεν παραπέμπει πουθενά. Η Τερέζα Παπαμιχάλη είναι εικαστικός και σκηνοθέτης. Σπούδασε στην Αθήνα και στο Λονδίνο και έχει διδάξει στη Βαρσοβία. Έχει συμμετάσχει σε ομαδικές εκθέσεις και φεστιβάλ στο Λονδίνο, την Αθήνα και την Πολωνία. Η Όλια Λυδάκη είναι χορογράφος και χορεύτρια. Σπούδασε χορό στο Παρίσι όπου και ζούσε μέχρι πρόσφατα. Έχει συνεργαστεί με πολλούς χορογράφους αλλά κυρίως χορεύει με την ομάδα Ariadone της Carlotta Ikeda. Το Cicha είναι η δεύτερη ταινία που δημιουργούν μαζί.

Cicha is an exploration of the place between life and death, of the limits of our mortal nature.

As an instrument of transformation, the body moves in a hyperbole with a timeless and tireless tension in a landscape invoking nothing. Teresa Papamichali is a visual artist and director. She has studied in Athens and London and taught in Warsaw. She has participated in group shows and festivals in London, Athens and Poland.

Olia Ludaki is a choreographer and dancer. She has studied dance in Paris, where she lived until recently. She has worked with many choreographers but mainly dances with Carlotta Ikeda's group Ariadone. Cicha is the second film they have made together.